

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de succesorul în drepturi a lui Casareci Ivan, Scripnic Veaceslav și reprezentantul său, avocatul Dragomir Petcu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Casareci Ivan împotriva Primăriei or. Sîngera cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 09 iunie 2016 Casareci Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Sîngera cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 26 aprilie 2016 a expediat către Primăria or. Sîngera cerere, solicitînd eliberarea ordinului de repartiție pentru apartamentele XXXXX.

Consideră răspunsul Primăriei or. Sîngera, recepționat la 13 mai 2016, ca fiind neîntemeiat și evaziv.

Invocă faptul că prin acțiunile Primăriei or. Sîngera i s-a cauzat un prejudiciu moral.

Solicită recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Primăriei or. Sîngera de a-i elibera ordinul de repartiție pentru apartamentele XXXXX, obligarea Primăriei or. Sîngera de a-i elibera ordin de repartiție pentru apartamentele menționate, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 01 decembrie 2016

s-a respins acțiunea ca nefondată și neîntemeiată.

Prima instanță a constatat că, răspunsul autorității publice are un caracter explicativ, nu se consideră un act administrativ și nu produce nici un efect juridic față de reclamant.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2017 s-a admis cererea lui Scripnic Veaceslav cu privire la substituirea lui Casareci Ivan cu succesorul său în drepturi. S-a substituit defunctul Casareci Ivan cu succesorul în drepturi procedurale Scripnic Veaceslav în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Casareci Ivan împotriva Primăriei or. Sîngera cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.79-80).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017 s-a respins apelul declarat de Scripnic Veaceslav și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 01 decembrie 2016.

La 07 decembrie 2017 succesorul în drepturi a lui Casareci Ivan, Scripnic Veaceslav și reprezentantul său, avocatul Dragomir Petcu au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului au invocat motivele de fapt ale cauzei, menționînd că răspunsul Primăriei or. Sîngera reprezintă de fapt un refuz.

Afirmă, că prin decizia Consiliului orășenesc Sîngera nr. 3/1 din 21 mai 2004 i s-a recunoscut dreptul asupra spațiului locativ din XXXXX, însă primăria nu era în drept de a-i solicita acte suplimentare.

Susțin că APLP nr. 51/336 nu-i va elibera extrasul din cartela apartamentului și certificatul privind componența familiei din cauza datoriilor acumulate de Casareci Ivan față de prima.

Conform art. 431 alin.(2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Raportând data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017 (f.d. 87-90) cu data recursul – 07 decembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.93-95), completul de admisibilitate constată că calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, răspunsul Primăriei or. Sîngera reprezintă de fapt un refuz nu pot fi reținute, deoarece prin răspunsul nr. 437 din 06 mai 2016 (f.d.5) autoritatea publică nu-și exprimă poziția față de solicitările recurentului din cererea adresată Primăriei or. Sîngera din 26 aprilie 2016 (f.d.4), însă este o solicitare privitor la actele care urmează a fi prezentate întru satisfacerea cerințelor înaintate și nu reprezintă un act administrativ în sensul art. 2 din Legea contenciosului administrativ, care prevede noțiunea de *act administrativ* ca fiind manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Nu pot fi reținute și cele invocate în recurs precum că, că prin decizia Consiliului orașenesc Sîngera nr. 3/1 din 21 mai 2004 i s-a recunoscut dreptul asupra spațiului locativ dinXXXXX, însă primăria nu era în drept de a-i solicita acte suplimentare, deoarece în conformitate cu pct.8 al Regulamentului comisiei de privatizare a fondului de locuințe, anexă nr.1 la Legea privatizării fondului de

locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, comisia are dreptul: să ceară administrației unității care are la balanță fond de locuințe să prezinte informațiile și documentele necesare privatizării lor; să atragă în lucru experți, inclusiv lucrători din organizațiile de proiectări, alți specialiști; să ceară cetățenilor actele necesare adoptării de decizii în baza cererii lor de privatizare a locuinței; să ceară cetățenilor care doresc să cumpere sau să primească cu titlu gratuit locuință în proprietate privată actul bancar ce ar dovedi achitarea cheltuielilor de examinare și determinare a costului locuinței de omologare a contractului cumpărare-vânzare, transmitere-primire și de eliberare a titlului de proprietate.

Cu referire la cele invocate în recurs precum că, APLP nr. 51/336 nu-i va elibera extrasul din cartela apartamentului și certificatul privind componența familiei din cauza datoriilor acumulate de Casareci Ivan față de prima, instanța de recurs le apreciază ca fiind declarative fără suport probator, or în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În acest sens, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent și reprezentantul acestuia și o apreciere a probelor efectuată de aceștia care nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanțele inferioare au interpretat elocvent și au aplicat corect normele de drept incident speței.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul și reprezentantul său nu au invocat niciun argument plauzibil ce ar pune la îndoială legalitatea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

Respectiv, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul reține că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a cauzei.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de succesorul în drepturi a lui Casareci Ivan, Scripnic Veaceslav și reprezentantul său, avocatul Dragomir Petcu, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de succesorul în drepturi a lui Casareci Ivan, Scripnic Veaceslav și reprezentantul său, avocatul Dragomir Petcu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan